ด่วนที่สุด

ที่ นศ ๐๐๑๘.๑/ว ๗๘๙

ศาลากลางจังหวัดนครศรีธรรมราช
ถนนราชดำเนิน นศ ๘๐๐๐๐

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

เรื่อง มาตรการในการรักษาความสงบเรียบร้อยในการจัดงานมหรสพที่ใช้รถแห่ดนตรีสด

เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สรุปสาระสำคัญและขั้นตอนการยื่นคำร้องและการพิจารณาออกใบอนุญาต
ตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. ระเบียบปฏิบัติการยื่นคำร้องและการพิจารณาออกใบอนุญาต
ตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกระทรวงมหาดไทย แจ้งว่า ปัจจุบันได้มีผู้นำรถยนต์ซึ่งส่วนใหญ่เป็นรถยนต์บรรทุกตั้งแต่หกล้อขึ้นไปมาดัดแปลงเป็นรถแห่ดนตรีสด ซึ่งมีลักษณะทำเป็นเวทีเคลื่อนที่และติดเครื่องขยายเสียงแบบเวทีคอนเสิร์ตมีระบบแสงสีเสียงรอบคัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำรถดังกล่าวไปรับจ้างในงานมหรสพต่างๆ ซึ่งจะมีการแสดงดนตรีสดและร้องสดบนเวทีของรถในลักษณะของการจัดแสดงคอนเสิร์ตขนาดย่อมและในขณะนี้ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก โดยในงานมหรสพที่มีการใช้รถแห่ดนตรีสดจะมีประชาชนโดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นเข้ามาร่วมงานเป็นจำนวนมากซึ่งสร้างรายได้ให้กับผู้จัดงานมหรสพแต่ในขณะเดียวกันการจัดงานมหรสพโดยใช้รถแห่ดนตรีสดดังกล่าวก็ก่อให้เกิดปัญหาขึ้นหลายประการ อาทิเช่น การที่เด็กและเยาวชนจำนวนมากเข้าไปเที่ยวในงานแล้วทะเลาะวิวาทกันอันมีสาเหตุจากความมึนเมาเนื่องจากมีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายในงานมีการแสดงบนรถแห่ดนตรีสดในลักษณะท่าทางยั่วยวนทางเพศอันอาจเป็นการมอมเมาเด็กและเยาวชน รวมทั้งการใช้เครื่องขยายเสียงที่มีความดังมากในช่วงเวลากลางคืนในพื้นที่ชุมชนหนาแน่นอาจทำให้ประชาชนในชุมชนรอบๆ บริเวณการจัดงานมหรสพได้รับความเดือดร้อนเกินสมควร เป็นต้น

จังหวัดนครศรีธรรมราชพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การจัดงานมหรสพที่ใช้รถแห่ดนตรีสดเป็นไปโดยความเรียบร้อย จึงขอให้อำเภอถือปฏิบัติตามมาตรการในการรักษาความสงบเรียบร้อยในการจัดงานมหรสพที่ใช้รถแห่ดนตรีสด พร้อมทั้ง แจ้งเทศบาลตำบลที่อยู่ในพื้นที่ความผิดชอบดำเนินการดังนี้

๑. ก่อนการจัดงานมหรสพที่ใช้รถแห่ดนตรีสด ผู้จัดมหรสพจะต้องดำเนินการยื่นคำขออนุญาตทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่โดยในเขตเทศบาลให้ยื่นต่อสำนักงานเทศบาลโดยมีนายกเทศมนตรีเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนนอกเขตเทศบาลให้ยื่นต่อที่ว่าการอำเภอโดยมีนายอำเภอท้องที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วจึงจะทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงได้ โดยผู้จัดงานมหรสพดังกล่าวจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเรื่องวัน เวลาและสถานที่ที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดไว้ร่วมทั้งข้อปฏิบัติต่างๆ กำหนดไว้ในใบอนุญาตอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ ในการพิจารณาอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติการยื่นคำร้องและการพิจารณาออกใบอนุญาต

/ตามพระราชบัญญัติ...

ตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.๒๔๙๓ โดยเคร่งครัด และสำหรับการใช้ดุลพินิจในการกำหนดเวลาการอนุญาตให้ทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงไว้ในใบอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบอนุญาตคำนึงถึงผลกระทบทางเสียงจากการใช้เครื่องขยายเสียงของรถแห่ดนตรีสดที่อาจสร้างความเดือดร้อนเกินสมควรแก่ชุมชนรอบข้างด้วย โดยหากบริเวณการจัดงานมหรสพที่ใช้รถแห่ดนตรีสดอยู่ในพื้นที่ที่มีชุมชนรอบข้างหนาแน่นควรใช้ดุลพินิจอนุญาตไม่เกินเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา แต่ถ้าบริเวณการจัดงานมหรสพที่ใช้รถแห่ดนตรีสดอยู่ในพื้นที่ห่างไกลชุมชนก็สามารถใช้ดุลพินิจอนุญาตเกินเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกาได้ ทั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องนำความเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจมาประกอบการพิจารณาอนุญาตด้วย

๒. ในระหว่างการจัดมหรสพที่ใช้รถแห่ดนตรีสด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.๒๔๙๓ และเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในพื้นที่ดังกล่าว เข้มงวดกวดขันให้ผู้จัดงานมหรสพปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อปฏิบัติที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตให้ทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงอย่างเคร่งครัด โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ ดังนี้

๒.๑ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ มีอำนาจสั่งผู้ใช้เสียงหรือผู้ควบคุมเครื่องขยายเสียงให้ลดเสียงลงได้ เมื่อปรากฏว่าเสียงที่โฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงนั้นก่อความรำคาญแก่ประชาชน

๒.๒ ถ้าการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงกระทำผิดเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งให้ลดเสียงตามข้อ ๒.๑ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ มีอำนาจสั่งให้หยุดโฆษณาได้

๓. หากผู้จัดงานมหรสพที่ได้รับอนุญาตให้ทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงแล้ว กระทำให้เกิดเสียงรบกวนส่งผลเสียต่อสุขภาพและจิตใจต่อผู้อยู่อาศัยรอบข้างเกินสมควรจากเสียงที่ดังเกินไปหรือยาวนานต่อเนื่องเกินไป จนเป็นเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพื่อระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญดังกล่าวได้

๔. ในระหว่างการจัดมหรสพที่ใช้รถแห่ดนตรีสด ให้อำเภอและเทศบาลจัดเจ้าหน้าที่ตรวจสอบพื้นที่บริเวณจัดงานเพื่อมิให้มีการขายสุราในพื้นที่การจัดการมหรสพโดยเด็ดขาด ส่วนพื้นที่รอบๆ บริเวณการจัดงานมหรสพให้เข้มงวดกวดขันการขายสุราให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต เช่น ต้องมีใบอนุญาตขายสุรา ฯลฯ กฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นอกจากตั้งแต่เวลา ๑๑.๐๐ – ๑๔.๐๐ นาฬิกา และตั้งแต่เวลา ๑๗.๐๐ – ๒๔.๐๐ นาฬิกา การห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่บุคคลอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์และบุคคลที่มีลักษณะมึนเมาจนครองสติไม่ได้ การห้ามนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปเร่ขาย ฯลฯ และกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก เช่น การห้ามมิให้เด็กซื้อหรือเสพสุรา หรือเข้าไปในสถานเฉพาะเพื่อการจำหน่ายหรือเสพสุราหรือบุหรี่ ฯลฯ ทั้งนี้ หากพบว่ามีการกระทำความผิดดังกล่าวข้างต้น ให้แจ้งเจ้าพนักงานตำรวจเพื่อจับกุมผู้กระทำความผิดเพื่อดำเนินคดีในทันที

๕. หากในระหว่างการจัดงานมหรสพที่ใช้รถแห่ดนตรีสด ปรากฏว่ามีการกระทำผิดกฎหมายหรือมีพฤติการณ์อันขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนเกิดขึ้นในบริเวณดังกล่าว ซึ่งนายอำเภอพิจารณาแล้วเห็นว่ามีความร้ายแรงและไม่สามารถใช้มาตรการทางกฎหมายใดเพื่อระงับเหตุได้

/และเห็นว่า...

และเห็นว่าหากยังปล่อยให้มีการจัดงานมหรสพดังกล่าวต่อไปอาจเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงลุกลามบานปลายมากยิ่งขึ้น ให้นายอำเภอรีบแจ้งเหตุพร้อมความเห็นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อให้ใช้อำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๐ สั่งการปิดสถานที่ดังกล่าวโดยมีกำหนดระยะเวลาหรือไม่มีกำหนดระยะเวลาก็ได้ตามควรแก่กรณี

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

ขอแสดงความนับถือ

(นายพุทธ กฤชคงพันธุ์)
ปลัดจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช

ที่ทำการปกครองจังหวัด
กลุ่มงานปกครอง
โทร./โทรสาร ๐-๗๕๓๕-๖๑๓๓

สรุปสาระสำคัญ
และขั้นตอนการยื่นคำร้องและการพิจารณาออกใบอนุญาต
ตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓

.....

๑. สาระสำคัญ

พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ มีหลักการเพื่อให้การใช้เครื่องขยายเสียงเป็นไปอย่างเรียบร้อยและเหมาะสมและให้ใช้ภาษาไทยในการโฆษณา และมีเหตุผลเพื่อมิให้มีการใช้เครื่องขยายเสียงดังเกินสมควรจนก่อให้เกิดความรำคาญแก่ประชาชน และห้ามมิให้ใช้ภาษาของชาติอื่นนอกจากภาษาไทยอันเป็นไปตามหลักทั่วไปของประเทศเอกราชอื่นๆ ประกอบด้วยมาตราทั้งหมด ๑๐ มาตรา

คำว่า "โฆษณา" หมายความว่า การบอกกล่าวแจ้งความ ชี้แจง แนะนำ หรือแสดงความคิดเห็นแก่ประชาชน ซึ่งผู้ที่จะทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงด้วยกำลังไฟฟ้า จะต้องขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วจึงทำการโฆษณาได้ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขลงในใบอนุญาตว่าด้วยเวลา สถานที่ และเครื่องอุปกรณ์ขยายเสียง หากผู้ใดฝ่าฝืนกระทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงด้วยกำลังไฟฟ้าโดยไม่มีใบอนุญาต มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีอำนาจสั่งผู้ใช้เสียงหรือผู้ควบคุมเครื่องขยายเสียงให้ลดเสียงลงได้ เมื่อปรากฏว่าเสียงที่โฆษณานั้นก่อความรำคาญแก่ประชาชน

ในกรณีที่การโฆษณาดังกล่าวมีลักษณะเป็นการกระทำที่ผิดเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต หรือผู้ใช้เสียงหรือผู้ควบคุมเครื่องขยายเสียงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ที่สั่งให้ลดเสียงลงเนื่องจากเสียงที่โฆษณานั้นก่อความรำคาญแก่ประชาชน เจ้าพนักงานหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ มีอำนาจสั่งให้หยุดโฆษณาได้ หากผู้ใช้เสียงหรือผู้ควบคุมเครื่องขยายเสียงไม่ปฏิบัติตามมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ด้วย

พระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับไว้โดยเคร่งครัดว่าการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงจะต้องโฆษณาเป็นภาษาไทย โดยคำว่า "ภาษาไทย" นั้น ให้หมายความรวมถึงภาษาพื้นเมืองบางแห่งในประเทศไทยด้วย หากฝ่าฝืนมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้น

การโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงในกิจการบางอย่างได้รับการยกเว้นไม่ต้องถูกบังคับตามกฎหมายฉบับนี้ ได้แก่ การโฆษณาคำสอนในทางศาสนา การโฆษณาของหน่วยราชการของรัฐ การโฆษณาหาเสียงเพื่อประโยชน์แก่การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน สมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาล ซึ่งโฆษณาเป็นภาษาไทย การโฆษณาในกิจการของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทน สมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาลซึ่งโฆษณาด้วยตนเองเป็นภาษาไทย การโฆษณาในการประกอบกิจการเกี่ยวกับการมหรสพเฉพาะในโรงมหรสพและในระหว่างเวลาที่แสดงมหรสพ และการโฆษณาในกิจการของนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการอันเป็นสาธารณะกุศลซึ่งนิติบุคคลนั้นโฆษณาเป็นภาษาไทย

๒. ผู้รักษาการและวันบังคับใช้

นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการร่วมกัน มีอำนาจในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการอนุญาตซึ่งต้องไม่เกินฉบับละ ๑๐๐ บาทหรือกำหนดกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๗ ตอนที่ ๘ หน้า ๑๗๘ เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๓ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๓ โดยมีจอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีในขณะนั้นเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

๓. อัตราค่าธรรมเนียม

กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๔๙๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๔๙๓ ได้กำหนดแบบคำขอใบอนุญาตทำการ (ฆษ.๑) แบบของใบอนุญาต (ฆษ.๒) ตลอดจนอัตราค่าธรรมเนียมการอนุญาตไว้ โดยการโฆษณากิจการที่ไม่เป็นไปในทำนองการค้า ฉบับละ ๑๐ บาท ส่วนการโฆษณากิจการที่เป็นไปในทำนองการค้านั้น ถ้าเป็นการโฆษณาเคลื่อนที่ ฉบับละ ๖๐ บาท ถ้าเป็นโฆษณาประจำที่ ฉบับละ ๗๕ บาท

๔. เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่

ประกาศสำนักคณะรัฐมนตรีและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๔) ได้แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยในเขตเทศบาลให้นายกเทศมนตรีเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ส่วนนอกเขตเทศบาลให้นายอำเภอเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในเขตท้องที่ของตน (ในกรุงเทพมหานครผู้อำนวยการเขตในแต่ละเขตของกรุงเทพมหานครเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๙ (๑) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ประกอบกับประกาศฉบับนี้)

๕. ขั้นตอนการยื่นคำร้องและการพิจารณาออกใบอนุญาต

ระเบียบปฏิบัติการยื่นคำร้องและการพิจารณาออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง ฉบับลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๔๙๕ กำหนดขั้นตอนและวิธีดำเนินการไว้ ดังนี้

๕.๑ การยื่นคำขอใบอนุญาต ผู้ขออนุญาตต้องยื่นคำขอตามแบบ ฆษ.๑ ต่อเจ้าพนักงานตำรวจท้องที่ซึ่งผู้ยื่นคำขอมีภูมิลำเนาหรือสถานที่โฆษณาอยู่ในเขตอำนาจ เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจท้องที่ในการพิจารณาคำขอโดยคำนึงถึงสถานที่ เวลา และเครื่องอุปกรณ์ที่จะทำการโฆษณาแล้วแสดงความคิดเห็นในคำขอนั้นเพื่อให้ผู้ยื่นคำขอนำไปยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องนำความเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจท้องที่มาประกอบการพิจารณาออกใบอนุญาตด้วย

เมื่อได้รับใบอนุญาตให้ทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงแล้ว ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องนำใบอนุญาตไปแสดงต่อนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร กรณีการโฆษณาประจำที่ให้แสดงต่อสถานีตำรวจเจ้าของท้องที่นั้น กรณีการโฆษณาเคลื่อนที่ในกรุงเทพมหานครให้แสดงต่อกองบังคับการตำรวจจราจร ส่วนกรณีการเคลื่อนที่ข้ามเขต เมื่อไปถึงเขตควบคุมการโฆษณาในท้องที่ใด ให้แสดงต่อสถานีตำรวจนั้น เมื่อนายตำรวจซึ่งเป็นหัวหน้าหรือผู้รักษาการแทนได้ลงนามรับทราบในใบอนุญาตนั้นแล้วจึงทำการโฆษณาได้

๕.๒ ใบอนุญาตให้ทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงตามแบบ ฆษ.๒ แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ ประเภทที่ ๑ การโฆษณาในกิจการที่ไม่เป็นไปในทำนองการค้า อนุญาตได้คราวละไม่เกิน ๑๕ วัน และประเภทที่ ๒ การโฆษณาในกิจการที่เป็นไปในทำนองการค้า แยกเป็นการโฆษณาเคลื่อนที่และการโฆษณาประจำที่ อนุญาตได้คราวละไม่เกิน ๕ วัน

๕.๓ ห้ามอนุญาตและห้ามใช้เสียงในระยะใกล้กว่า ๑๐๐ เมตร จากโรงพยาบาล หรือวัดหรือสถานที่บำเพ็ญศาสนกิจ และทางแยกที่มีการสัญจรไปมาคับคั่งอยู่เป็นปกติ และห้ามใช้เสียงในระยะใกล้กว่า ๑๐๐ เมตร จากโรงเรียนระหว่างทำการสอน หรือศาลสถิตยุติธรรมในระหว่างพิจารณา

๕.๔ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีอำนาจสั่งให้หยุดการโฆษณากรณีที่การโฆษณาดังกล่าวมีลักษณะเป็นการกระทำที่ผิดเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต หรือผู้ใช้เสียงหรือผู้ควบคุมเครื่องขยายเสียงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ที่สั่งให้ลดเสียงลงเนื่องจากเสียงที่โฆษณานั้นก่อความรำคาญแก่ประชาชน คราวละไม่เกิน ๑๕ วัน

๕.๕ ให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้ดำเนินคดีแก่ผู้กระทำผิดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

๕.๖ ในการใช้ดุลยพินิจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่หากมีความคิดเห็นของตำรวจท้องที่ก็ให้นำความคิดเห็นนั้นมาประกอบการพิจารณาด้วย

.....

ระเบียบปฏิบัติการยื่นคำร้องและ
การพิจารณาออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณา
โดยใช้เครื่องขยายเสียง

นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ กำหนดระเบียบในการยื่นคำร้องและการพิจารณาออกใบอนุญาตให้ทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงดังต่อไปนี้

การยื่นคำร้องขอทำการโฆษณา

ข้อ ๑ ผู้มีใบอนุญาตให้มีเพื่อใช้เครื่องขยายเสียงและไมโครโฟน ประสงค์จะใช้เครื่องนั้นทำการโฆษณาให้ยื่นคำร้องตามแบบ ฆษ.๑ ต่อเจ้าพนักงานตำรวจเจ้าของท้องที่ ซึ่งผู้ยื่นคำร้องนั้นมีภูมิลำเนาอยู่หรือสถานที่โฆษณานั้นอยู่ในเขตอำนาจ

การยื่นคำร้องโดยสภาพซึ่งได้รับมอบฉันทะโดยถูกต้องจากผู้มีใบอนุญาต คงพิจารณาให้ทำได้

ข้อ ๒ เป็นหน้าที่ของตำรวจท้องที่ที่ได้รับคำร้องนั้น พิจารณาคำร้องขอโดยคำนึงถึงสถานที่ เวลา และเครื่องอุปกรณ์ที่จะทำการโฆษณา แล้วแสดงความคิดเห็นไว้ในคำร้องนั้นเพื่อผู้ร้องขอจะได้นำไปแสดงต่อผู้ออกใบอนุญาต

การออกใบอนุญาตให้ทำการโฆษณา

ข้อ ๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศแต่งตั้งเป็นพนักงานออกใบอนุญาต

เมื่อพนักงานผู้ออกใบอนุญาตได้รับคำร้องตามข้อ ๒ แล้วให้รีบพิจารณาสั่งโดยให้นำความคิดเห็นของตำรวจท้องที่มาเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาในการออกใบอนุญาตด้วย

ข้อกำหนดและประเภทใบอนุญาต

ข้อ ๔ ใบอนุญาตให้ทำการโฆษณานั้นให้ออกแบบ ฆษ.๒ และให้มีการกำหนดอายุตามที่เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตจะได้ระบุไว้ในใบอนุญาตเป็นประเภทๆ ดังนี้

ประเภท ๑ การโฆษณาในกิจการที่ไม่เป็นไปในทำนองการค้าคราวละไม่เกิน ๑๕ วัน

ประเภท ๒ การโฆษณาที่เป็นไปในทำนองการค้า

(ก) โฆษณาเคลื่อนที่คราวละไม่เกิน ๕ วัน

(ข) โฆษณาประจำที่คราวละไม่เกิน ๕ วัน

สถานที่ห้ามอนุญาตและห้ามใช้เสียงโฆษณา

ข้อ ๕ ห้ามอนุญาตและห้ามใช้เสียงโฆษณาในระยะใกล้กว่า ๑๐๐ เมตร จากบริเวณสถานที่ใดที่หนึ่งดังต่อไปนี้

(ก) โรงพยาบาล

(ข) วัดหรือสถานที่บำเพ็ญศาสนกิจและ

(ค) ทางแยกที่มีการสัญจรไปมาคับคั่งอยู่เป็นปกติ

ข้อ ๖ ห้ามใช้เสียงโฆษณาในระยะใกล้กว่า ๑๐๐ เมตร จากบริเวณสถานที่ใดสถานที่หนึ่งดังต่อไปนี้

(ก) โรงเรียนระหว่างทำการสอน

(ข) ศาลสถิตยุติธรรมในระหว่างเวลาพิจารณา

การปฏิบัติภายหลังที่ได้รับอนุญาต

ข้อ ๗ เมื่อได้รับอนุญาตให้ทำการโฆษณาแล้ว ให้ผู้ได้รับอนุญาตนำใบอนุญาตนั้นไปแสดงต่อนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร ดังต่อไปนี้

(ก) โฆษณาประจำที่ ให้แสดงต่อสถานีตำรวจเจ้าของท้องที่นั้น

(ข) กรณีโฆษณาเคลื่อนที่ จังหวัดพระนคร ธนบุรี ให้แสดงต่อกองตำรวจจราจร

(ค) กรณีโฆษณาเคลื่อนที่ข้ามเขต ไปถึงเขตควบคุมการโฆษณาท้องที่ใด ให้แสดงต่อสถานีตำรวจท้องที่นั้น

เมื่อนายตำรวจซึ่งเป็นหัวหน้าในสถานีตำรวจนั้น หรือผู้รักษาการแทน ได้ลงนามรับทราบในใบอนุญาตนั้นแล้วจึงทำการโฆษณาได้

ข้อ ๘ อำนาจสั่งให้หยุดการโฆษณาตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณา โดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓ นั้น ให้พนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา สั่งให้หยุดได้ไม่เกิน ๑๕ วัน

การดำเนินคดีและเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๙ ให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้ดำเนินคดีแก่ผู้กระทำผิด ต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓

ให้พนักงานผู้ออกใบอนุญาตใช้ดุลยพินิจสั่งในการเพิกถอนใบอนุญาต ตามที่เห็นสมควรหากมีความคิดเห็นของตำรวจท้องที่ ก็ให้นำความคิดเห็นนั้นมาเป็นหลักประกอบการพิจารณาด้วย

อัตราค่าธรรมเนียม

ข้อ ๑๐ ก. โฆษณากิจการที่ไม่เป็นในทำนองการค้า ฉบับละ ๑๐ บาท

ข. โฆษณาที่เป็นไปในทำนองการค้า

โฆษณาเคลื่อนที่ ฉบับละ ๖๐ บาท

โฆษณาประจำที่ ฉบับละ ๗๕ บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สำนักนายกรัฐมนตรี

สั่ง ณ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๔๙๕

(ลงนาม) จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

(ลงนาม) บ. เทพหัสดิน ณ อยุธยา

รัฐมนตรีช่วยว่าการ รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการทรวงมหาดไทย